

мен
отвеч

Сред толкова радост и веселие, само Калоян седеше безмис-

и и замислен...

"...На пролет мислим да ги нападнем..." бе казал рицарят.

И нови мисли, нови решения се търпяха в безумна превара из безпокойния му ум.

Нощта превалише.

Глава XIII

Твърде наскоро рицарят Жирар дьо Шанли повикаха обратно в Константинопол. През негово отсъствие там беше станало нещо потрайно и неочаквано.

Мурзукорлон

Алексей IV

Баилът Морцофъл хвърлил младия император и баща му Исак Ангел в тъмница, като заповидал да ги одушат. ^{на името} ~~Никей казваха~~, че Исак умрял от тъга, като се научил за убийството на сина си.

След това предателят се провъзгласил за император, под името Алексей V, ^и пратил известие на бароните: да напуснат земите му в разстояние от осем дена, като заплашвал, че ще ги убие всичките, ако не изпълнят заповедта му. Бароните се дълбоко възмутили.

Как? Този, който бе убил с измама господаря си, смееше да им праща такова дръзко послание? И прамнали от справедлив гняв, те се заклеха да разрушат и накажат този прекрасен, но коварен град. Тъкмо в това време, Калоян, разтревожен от новото дълго мълчание на папата, реши да опита при латините това, което не бе успял да получи от другаде. През януари на 1204 година ^{той} накарал

граматиците Павел и Анастасий да напишат на латински едно ^{последни} ~~злато-~~печатно слово, ^{до} ~~до~~ високите латински барони, в което съобщаваше, че може да помогне с 100.000 войска против Морцофъл, ако те признаят държавата му и го коронясат за цар на българите. Поздравяваше ги като брат и им пожелаваше всички успехи срещу коварните ромей. Изпрати ^и ~~посм~~ото по великият боляр Сеслав, ^{Коместабул Сергей} ~~агатор~~ Георги и войво-